

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Λουκᾶς ἐκθέτει τοὺς πόρους ἐκ μελάσσης, ἐκ τῶν ὁποίων ποσοστὸν 10 οἷο περιέρχεται εἰς Κ.Σ.Ο.Σ. καὶ τινεῖσι ὅτι ὁ ἌΣΟ ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων του θὰ εἶναι νὰ εἰσέπραττε διπλάσιον ποσοστὸν. Καὶ, ἀφοῦ ἐπέφησε, ὅτι ὁ πόρος οὗτος δὲν τυγχάνει πάλιν καθ' ὅτι ἐκ τῆς πτώσεως τῶν τιμῶν τῶν πρώτων ὀλῶν καὶ ἐκ τῆς ἀύξανόμενης πωστῆτος τῶν πλεονασμάτων τῆς σταφίδος δὲν ὁ ἀπομένῃ περιθώριον εἰσαγωγῆς μελάσσης, ἐκφράζει τὴν ἀπαισιοδοξίαν του διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἌΣΟ ἐξέυρατον πόρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξόδων του.

Ἐν συνεχείᾳ λέγει ὅτι ὁ λογισμὸς τῆς ἐμπορευσίμου σταφίδος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1953 τηρεῖται κεχωρισμένως, καθ' ὅτι ὁ ἀπέβαινε ἄδικον νὰ ὑφίστανται τὰς συνεπειὰς οἱ παραδίδοντες τὸν σταφιδὸν τῶν εἰς τὸν ἌΣΟ καὶ ἠρωρίζει περαιτέρω ὅτι ὀρισμένον ποσοστὸν πρώτης ὕλης δι' οἰκονομητοποίησιν χρησιμοποιοῦνται καὶ ἐκ τῶν σίκων.

Περαιτέρω ἀναφέρει ὅτι ἡ μῆνη Κορινθιακῆ σταφίδος πωλεῖται συνήθως κατὰ μῆνα Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτώβριον, καθ' ὅτι οἱ Ἄγγλοι βιομήχανοι ἐτοιμάζουν τὰ ἐκ ταύτης παρασκευάζονα κέικς κατὰ μῆνα Νοεμβρίου, ὅτε καὶ ἀγοράζονται ταῦτα ὑπὸ τῶν καταναλωτῶν. Ὀλόκληρος ὅμως ἡ ποσότης δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῆ κατὰ τὴν ὥσ' ἔνω περίοδον, καὶ τινεῖσιν τὴν ἀνάγκην σταθερότητος τῶν τιμῶν, ἀναφέρει τὸ ἐν Ἀυστραλίᾳ ἰσχύον σύστημα «Κονσέντες» (CONSENTS), δι' οὗ καθορίζονται σταφιδὴ ἐπίπεδα τιμῶν δι' ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα, δημοσιευόμενης οὗτο ἐμπιστοσύνης ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἀποφευγόμενης τῆς ἀρρυθμίας καὶ τῆς μὴ ἐπαρκούς τροφοδοτήσεως τῆς ἀγορᾶς, παράγοντες, οἵτινες μὴ ἐπιτυγχάνοντες, ἐπιφέρουν ἀπώλειαν τῆς ἐπιθυμητῆς. Τοῦτο ἀκριβῶς εἶχε σημειωθῆ τὸν παρελθόντα Νοεμβρίου ὅτε μετέβη, λέγει, ὁ ὑποφαινόμενος εἰς Ἀγγλίαν. Ἀρκετηρίζει τίς κωνσέντες ἀρχὴν θεμελιώσεως τοῦ μονοπωλίου τῆς ἐνιαίας συγκεντρώσεως καὶ εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Σκῶν-τῶν λέγει ὅτι αἱ καλύτερα τιμὰ ἐπιτυγχάνονται ὑπὸ τοῦ ἌΣΟ ὅταν συσκευάζη μόνος τὴν σταφίδα.

Καὶ συνεχίζων ὁ Διευτὴς Ὑπηρεσιῶν ἌΣΟ κ. Λουκᾶς, ἀφοῦ ἀποδίδει τὰ αἴτια τῆς ὑστερήσεως τῶν ἐξαγωγῶν Κορινθιακῆς σταφίδος εἰς τὴν ἡμετέραν πλευρὰν τινεῖσι ἀνάλυσιν:

Καθ' ἣμας ἡ σημειωθείσα στασιμότης τῆς ἐξαγωγῆς ὀφείλεται, κυρίως, εἰς τὴν ἀπώλειαν εὐκαριῶν, ὀφειλομένης εἰς τὴν δεδικαιολογημένην ἐπιφυλακτικότητά καὶ ἀπιστίαν τῶν ξένων εἰσαγωγῶν Κορινθιακῆς, τῶν ἐν λόγῳ αἰσθημάτων θερμι-

νομένων ὀλωνῶν καὶ περισσότερον ὑπὸ τοῦ ἀσκόπου καὶ ἀρρόνου ὑποτιμητικῆς συναγωγισμοῦ τῶν Ἑλλήνων Ἐξαγωγῶν ἐναντι ἀλλήλων.

Δεδομένον δὲ ὅτι ὁ συναγωνισμὸς οὗτος ἐπηρεάζει δυσμενῶς καὶ τὴν ποιότητα τοῦ φορτωμένου ἐμπορευμάτος, ἔχει παγίωσει τὴν ἀνάγκησιν τῶν Εἰσαγωγῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ, μὲ συνέπειαν νὰ στρέφονται οὗτοι πρὸς ὑποκατάστατα προϊόντα ἔστω καὶ ἐν αἱ τιμὰι τούτων εἶναι κατὰ πολὺ ὑψηλότερα τῆς Κορινθιακῆς.

Διὰ τοὺς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἀποτελεῖ μόνιμον δίλημμα ἡ προμήθεια Ἑλλήν. Κορινθιακῆς σταφίδος, καθ' ὅτι ἡ τιμὴ τῆς σήμερον ἐλέγχεται ὑψηλότερα ἐκείνης τῆς ἐπαύριον. Ὑπὸ τοιοῦτον ψυχολογικὸν κλίμα εἶναι φανερόν ὅτι αἱ ἐξαγωγὰι τοῦ προϊόντος θὰ βαίνουν συνεχῶς μειούμεναι.

Ἀπεδείχθη οὕτω ἀπαξ ἔτι ὅτι ὑπὸ τὸ ἰσχύον καθεστὼς ἐμπορίας τῆς σταφίδος πᾶσα περαιτέρω ἀνάπτυξις τῶν ἐξαγωγῶν ἀποκλείεται. Ἀλλὰ ἡ ἀνάγκη αὐξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος εἶναι πιστικῆ. Τὸ ὕψος τῆς παραγωγῆς αὐξάνει συνεχῶς, τόσον συνεπεία τῆς ἐπιμελεστέρως καλλιεργείας τῶν σταφιδιμπελων, ὅσον καὶ τῆς αὐξήσεως τῆς καλλιεργουμένης ἐκτάσεως διὰ τῆς νομιμοποιήσεως, δις ἐντός μιᾶς διατίας, τῶν γενομένων λάθρα ἐμφυτεύσεων. Μὲ ὕψος παραγωγῆς 100.000 τόννων καὶ ἐξαγωγῶν 62—65.000 τόν. τιθέμεθα μοιραίως εἰς κρίσιν σταφιδικὴν ὀκνάνειαν. Διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς σοβούσης κρίσεως θὰ εἶδει καθ' οἷον ὅσοτε τρόπον, αἱ ἐξαγωγὰι ν' ἀνοψωθοῦν καὶ διὰ εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν 75.000—80.000 τόννων. Πρὸς τοῦτο χρειάζεται καὶ πολλὴ καὶ μεθοδικὴ ἐργασία. Ἀνάπτυξις τῶν ἐξαγωγῶν πρὸς τὰς πατροπαράδοτους ἀγοράς, παραλλήλως δὲ διανοίξις νέων τοιούτων.

Ἀλλὰ ἡ πραγματοποίησις τοῦ ἀντικειμένου τούτου σκοποῦ κείτα ἀτυχῶς, μακρὰν τῶν δυνατοτήτων τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Ἐξαγωγικοῦ ἐμπόρου, διότι ἀπεδείχθη ἀνίκανον ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰς δυσχερεῖας ἡ ἰδιομορφία, ἃς ἐμφανίζει ἐκάστη ἀγορὰ, ὀριστικῶς ἢ πιθανῶς νὰ δημιουργηθῆ.

Αἱ ὀργανικαὶ ἀδυναμίαι τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου, ἐπέτυχον τὴν διέσθησιν τῶν ἐξαγωγῶν εἰς τὴν Γερμανίαν ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν 12.000 τόννων προπολεμικῶς, εἰς τὸ χαμηλὸν σημερινὸν ἐπίπεδον τῶν 3.000 τόννων. Ἐξ ἄλλου δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀξιοποιήσῃ τὰς δυνατοτήτας ἐξαγωγῆς μεγαλυτέρου ποσοσθέντος Κορινθιακῆς εἰς τὰς Σκανδιναβικὰς Χώρας καὶ τὰς τοῦ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ.

Καὶ προκειμένον διὰ τὴν Γερμανικὴν ἀ-